

Doel

Deze richtlijn heeft tot doel een **professionele best practice** te bieden voor het verrichten van contra-expertise en – indien partijen dat uitdrukkelijk overeenkomen – bindend advies bij motorvoertuigschades. De richtlijn beoogt een **evenwichtige schadevaststelling** te ondersteunen, met respect voor de procespositie van verzekerde/benadeelde en zonder procedurele dominantie door één partij.

Reikwijdte

Deze richtlijn ziet op: - Materiële motorvoertuigschades (o.a. herstelbaarheid, herstelmethode, schadeomvang, waardering, totaalverlies, waardevermindering). - Zowel situaties onder schadeverzekering (eigen verzekeraar) als aansprakelijkheidsschades (benadeelde tegenover aansprakelijke partij/verzekeraar), voor zover deskundigenonderzoek wordt benut als onderbouwing van schade en keuze voor herstel/waardering.

Deze richtlijn ziet **niet** op brand-/opstalpraktijken (buiten RETM-aandachtsgebied).

Begrippen

- **Eerste expert:** deskundige die in opdracht van één partij (veelal verzekeraar) een eerste schadevaststelling verricht.
- **Contra-expert:** deskundige die in opdracht van verzekerde/benadeelde een onafhankelijk tweede oordeel geeft.
- **Partijen:** de bij de schadeafwikkeling betrokken rechtssubjecten (bijv. verzekerde en verzekeraar; of benadeelde en aansprakelijke/verzekeraar).
- **Derde deskundige:** door partijen gezamenlijk benoemde deskundige die een niet-bindend of bindend oordeel kan geven (afhankelijk van de opdracht).
- **Bindend advies:** een door partijen overeengekomen vorm van vaststelling/geschilbeslechting waarbij partijen zich vooraf binden aan het oordeel van de bindend adviseur (vaststellingsovereenkomst).

Juridisch kader (kernpunten)

1) Bewijslast en deskundigenbewijs (art. 150 Rv)

De partij die zich beroept op rechtsgevolgen draagt in beginsel de bewijslast. Dit legitimeert het inschakelen van deskundigen(rapporten) als bewijs- en onderbouwingmiddel.

2) Kosten schadevaststelling (art. 7:959 lid 1 BW; art. 6:96 lid 2 BW)

Bij schadeverzekering komen redelijke kosten tot vaststelling van de schade ten laste van de verzekeraar (art. 7:959 lid 1 BW). In bredere zin kwalificeren redelijke kosten ter vaststelling van schade en aansprakelijkheid als vermogensschade (art. 6:96 lid 2 BW). De Hoge Raad bevestigt dat ook kosten van een door de verzekerde ingeschakelde contra-expert onder art. 7:959 lid 1 BW kunnen vallen, mits aan de dubbele redelijkheidstoets is voldaan.

3) Indemniteitsbeginsel en (voor)taxatie (art. 7:960 BW)

Het uitgangspunt is dat verzekering geen duidelijk voordeel mag opleveren; bij voorafgaande taxatie door een deskundige of overeenkomstig deskundigenadvies kan dat anders uitpakken (relevantie bij waarderingsdiscussies/totaalverlies).

4) Bindend advies als overeenkomst (art. 7:900 BW)

Bindend advies berust op een vaststellingsovereenkomst; het vereist dus instemming van partijen over (i) het bindende karakter, (ii) de vraagstelling en (iii) de persoon/procedure.

5) Positie benadeelde bij aansprakelijkheidsverzekering (art. 7:954 BW)

Art. 7:954 BW regelt de directe actie voor schade door dood/letsel; dit onderstreept dat de benadeelde in bepaalde gevallen een eigen positie tegenover de verzekeraar kan hebben. [

Richtlijnartikelen (normen) met korte toelichting

Artikel 1 – Kernprincipes (onafhankelijkheid, evenwicht, transparantie)

1. Deskundigen handelen onafhankelijk en onderbouwen hun oordeel toetsbaar en navolgbaar.
2. Contra-expertise veronderstelt een gelijkwaardige deskundigenpositie: geen procedurele hiërarchie tussen eerste expert en contra-expert.
3. Procesafspraken die de contra-expertfunctie materieel uithollen (bijv. door eenzijdige formats of vooraf vastgelegde bindend-adviesroutes zonder instemming) zijn onverenigbaar met deze richtlijn.

Toelichting: Deze kernprincipes operationaliseren het uitgangspunt dat deskundigenrapportage een onderbouwingmiddel is (art. 150 Rv) en dat procedurele binding alleen door partijen kan worden overeengekomen (art. 7:900 BW).

Artikel 2 – Benoeming en informatie aan betrokkenen

1. Iedere partij kan een eigen deskundige benoemen.
2. De benoeming wordt zo spoedig mogelijk gemeld aan de andere partij en – indien aanwezig – de andere deskundige, met vermelding van contactgegevens en scope.

Toelichting: Voorkomt vertraging en bevordert de mogelijkheid tot gezamenlijk onderzoek en overleg; dit ondersteunt doelmatige schadevaststelling (kostenredelijkheid).

Artikel 3 – Scope en vraagstelling

1. De opdracht aan iedere deskundige bevat minimaal: schadeobject, schadedatum, onderzoeksvragen, beschikbare informatie, beperkingen/assumpties.
2. Indien partijen een derde deskundige of bindend advies overwegen, worden de geschilpunten zo concreet mogelijk geformuleerd.

Toelichting: Heldere scope beperkt onnodige kosten (dubbele redelijkheid) en versnelt comparabiliteit van rapporten.

Artikel 4 – Onderzoek en gezamenlijke inspectie

1. Indien praktisch mogelijk streven deskundigen naar een gezamenlijke (her)inspectie of een gezamenlijke beoordeling van dezelfde broninformatie (foto's, calculaties, meetgegevens).
2. Partijen belemmeren het onderzoek door de andere deskundige niet zonder zwaarwegende reden.

Toelichting: Dit is een bewijs- en kwaliteitspostuur: het vergroot de toetsbaarheid en beperkt escalatie.

Artikel 5 – Informatie-uitwisseling (minimumset)

Deskundigen streven ernaar dat, binnen redelijke grenzen, de volgende informatie wederzijds beschikbaar is: eerste rapport (of kernbevindingen), fotomateriaal, calculatie/onderbouwing, relevante voertuig- en herstelgegevens.

Toelichting: Zonder voldoende inzicht in uitgangspunten is contra-expertise praktisch illusoir; dit raakt de effectiviteit van onderbouwing.

Artikel 6 – Rapportage-eisen

1. Een rapport vermeldt feitenbasis, schadeomschrijving, methodiek, aannames, onzekerheden, berekeningen en conclusie.
2. Afwijkingen t.o.v. een eerder deskundigenstandpunt worden gemotiveerd.

Toelichting: Verhoogt de verifieerbaarheid en maakt deskundigenbewijs bruikbaar.

Artikel 7 – Overleg en vastlegging van (dis)akkoord

1. Deskundigen voeren inhoudelijk overleg (telefonisch of schriftelijk) over verschillen in uitgangspunten en uitkomst.
2. Indien geen overeenstemming ontstaat, leggen deskundigen de punten van overeenstemming en de resterende geschilpunten beknopt vast.

Toelichting: Dit creëert een proportionele route vóór escalatie; het ondersteunt kostenredelijkheid.

Artikel 8 – Kosten: transparantie en dubbele redelijkheidstoets

1. De deskundige geeft desgevraagd vooraf een globale kosteninschatting (tijd/activiteiten).
2. Kosten worden zo gespecificeerd dat redelijkheidsbeoordeling mogelijk is.
3. Bij schadeverzekering geldt art. 7:959 lid 1 BW; bij aansprakelijkheid/regres in beginsel art. 6:96 lid 2 BW, steeds met toepassing van de dubbele redelijkheidstoets.

Toelichting: De Hoge Raad bevestigt dat contra-expertkosten onder art. 7:959 lid 1 BW kunnen vallen en dat beperkingen niet verder mogen gaan dan de dubbele redelijkheidstoets.

Artikel 9 – Derde deskundige (niet-bindend): gezamenlijke keuze

1. Indien partijen een derde deskundige wensen, geschiedt benoeming bij voorkeur gezamenlijk en schriftelijk.
2. De derde deskundige is onafhankelijk (geen conflicterende betrokkenheid) en aantoonbaar deskundig in het relevante deelgebied.

Toelichting: Een derde deskundige zonder bindend mandaat kan impasse doorbreken zonder de hoge drempel/impact van bindend advies.

Artikel 10 – Bindend advies: alleen op basis van uitdrukkelijke partijovereenkomst

1. Bindend advies komt uitsluitend tot stand indien partijen dit schriftelijk overeenkomen (vaststellingsovereenkomst).
2. De overeenkomst bevat minimaal: (i) bindend karakter; (ii) vraagstelling; (iii) benoemingswijze; (iv) procesafspraken (hoor/wederhoor, stukken); (v) kostenverdeling; (vi) planning.

Toelichting: Hiermee wordt geborgd dat bindend advies niet “stilzwijgend” of via eenzijdige formats ontstaat.

Artikel 11 – Geen eenzijdige procesformat als voorwaarde voor contra-expertise

1. Contra-expertise mag niet afhankelijk worden gemaakt van het vooraf ondertekenen van een door één partij aangeleverd format dat procedureel verder strekt dan noodzakelijk is voor onderzoek en overleg.
2. Indien procesafspraken nodig zijn, worden die gezamenlijk en proportioneel opgesteld.

Toelichting: Dit artikel borgt evenwicht: contra-expertise is een inhoudelijke toets, geen onderwerping aan eenzijdige procesregie (zeker als de verzekeraar structureel sterker is). De juridische basis is dat procedurele binding instemming vergt (art. 7:900 BW) en dat kostenbeperkingen niet verder mogen gaan dan dubbele redelijkheid (HR 2022:81).
[25]

Artikel 12 – Verhouding tot art. 7:960 BW (waardering en indemniteitsbeginsel)

1. Waardering en total-loss-discussies worden beoordeeld binnen het indemniteitsbeginsel, tenzij partijen rechtsgeldig een (voor)taxatie/waardevaststelling via deskundigen zijn overeengekomen.
2. Een deskundigenwaardering is niet “bindend” zonder overeenkomst of contractuele grondslag.

Toelichting: Dit maakt de scheidslijn helder tussen (i) waardering als deskundigenoordeel en (ii) waardering als bindende vaststelling.

Artikel 13 – Slot: evaluatie en actualisatie

RETМ еvaluateert periodiek of actualisatie nodig is op basis van wet- en rechtspraak en praktijkervaring.

AKTE VAN BENOEMING DERDE DESKUNDIGE

1. De ondergetekenden:

Naam :

Adres :

te :

Dossiernummer :

Diens Expert : Van organisatie: Hierna te noemen 'ondergetekende partij 1 of
verzekeraar'

EN

Naam :

Adres :

te :

Dossiernummer :

Diens Expert : Van organisatie: Hierna te noemen 'ondergetekende partij 2 of
verzekerde'

Partij 2 heeft op of omstreeks – 20.... schade opgelopen

Richtlijn Contra-Expertise en Bindend Advies en model akte van benoeming derde deskundige

2. Overwegende dat:

Dat tussen de experts van partijen verschil van inzicht is over:

Expert is van mening dat

Expert is van mening dat

3. Bindend Advies:

Dat partijen, ten einde het verschil van inzicht efficiënt en in der minne te beslechten het uitbrengen van bindend advies verzocht hebben aan:

[naam expert]

Expert en deskundige in motorvoertuigen bij:

{expertise bureau]

En zich zullen confirmeren aan dat bindend advies.

4. Nadere bepalingen

4.1 Partijen zullen het genoemde geschil met uitsluiting van de gewone rechterlijke macht ter berechting voorleggen aan een bindend adviseur.

4.2 De opdracht tot het uitbrengen van het advies zal geschieden door partij 1 en partij 2. De opdrachtgeving zal door partijen beschouwd worden als door hen te zijn gedaan.

4.3 Partijen zullen de aan hen ter beschikking staande schriftelijke stukken (of kopieën daarvan) doen toekomen aan de bindend adviseur en zullen hem alle medewerking verlenen, opdat hij zijn werk naar behoren kan vervullen.

4.4 De bindend adviseur zal zijn advies niet eerder geven dan na partijen, of de door partijen aangewezen deskundige, gehoord te hebben. Overigens zal de procedure verlopen zoals het de bindend adviseur geraden zal voorkomen.

4.5 De kosten verbonden aan het uitvoeren van het bindend advies zullen conform Artikel 7: 959 lid 1 BW gedragen worden door de verzekeraar die de declaratie binnen 8 dagen zal voldoen, tenzij anders door partijen bepaald.

5. Ondertekening partijen:

Ondergetekende partij 1

te d.d.

Handtekening:

Ondergetekende partij 2

te d.d.

Handtekening: